

דף מו.

עין משפט א.

יו"ד סימן רכו פעיף ב

ב. כשהדירו זה את זה אפי' אין בו דין חלוקה אסור להם להעמיד בו תנור וכירים^ל וריחים ותרנגולים. היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו, לו אסור להעמיד תנור וכירים וכו' ואסור לו ליכנס בו, וחבירו מותר בכל, והיו כופין את הנודר למכור חלקו אם נאסר רק בלשון "חצרי" שמותר בו לאחר שימכר.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן רכו פעיף א

עיינ לעיל עין משפט א

עין משפט ד.

יו"ד סימן רכא פעיף ו

ג. יא. המודר הנאה מחבירו ויש לחבירו מרחץ או בית הבד מושכרים בעיר אם יש לו בהם שיור והיינו תפיסת יד אסור המודר ממנו, אבל אם אין לו תפיסת יד דהיינו שיש לו רק שכירות קבועה^מ ולא נשאר לו בגוף הקרקע דבר מותר למודר ליכנס שם ולהשתמש.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רטז פעיף ד

ה. ה. אמר לחבירו קונם לביתך שאני נכנס או לשדך שאני לוקח, אם מת או מוכרן או נתנם במתנה מותרים^נ, אבל כל שהוא ברשותו אסור אפי' מכרו ואח"כ קנאו, או שנפל ובנאו, ואפי' לא בנאו במקומו הראשון^ס.

הגה: אמר לחבירו קונם בית אביך שאני נכנס בו, אע"פ שמת האב אסור דכל

- ל. דאפי' אין בו דין חלוקה אסור דכשמעמיד תנור וריחים וכו' באים רוב העם וממלאים חלקו וחלק חבירו, וכן כל דבר שממלא כל החצר אסור. ש"ך ס"ק ח'.
- מ. כך פירש הש"ך בס"ק ל"ז דברי השו"ע תפיסת יד.
- נ. שהרי עתה אינו ביתו. ש"ך.
- ס. כ"כ הר"ן והריב"ש.

יוצאי חלציו קרויים בית אב ע.

עין משפט ו. יו"ד סימן רטז פנייה ה

ה. ו. אמר קונם בית זה שאני נכנס בו אסור בו לעולם פ, בין שמת או מכרו, ואם נפל ובנאו אפי' במקומו מותר.

דף מו:

עין משפט א. יו"ד סימן רכו פנייה א
עיין לעיל דף מו. עין משפט ב.ג.

עין משפט ב. יו"ד סימן רכא פנייה ו
עיין לעיל דף מו. עין משפט ד.

ע. לפ"ז גם במכרו אסור ליכנס ליוצאי חלציו, וכן כוונת התוס' בעירובין דף ט"ו ע"ב, וכתב הש"ך דמ"מ יש לגמגם על דברי הרמ"א דבתוס' ומרדכי לא משמע כן. ש"ך ס"ק י"ב.
פ. ואפי' על בן המדיר מנכסי אביו ומת אביו ג"כ נאסר מתשובת מהרי"ל. ש"ך ס"ק י"ג.